

בענין:

עמיהוד רמות ת"ז 028577815

רח' הנרקיסים 72, עתלית

ע"י ב"כ עוה"ד יואב סתיו

מרח' מעלה השחרור 19, חיפה 33284

טלפון: 04-8624040 פקס: 04-8626888

התובע

- נ ג ד -

המועצה האזורית חוף הכרמל

ע"י ב"כ עוה"ד עוה"ד רני גורלי ואח'

רח' הנפח 34 ת"ד 153 כרמיאל 21611

טל: 04-9885672 פקס: 04-9585248

הנתבעת

סיכומים בכתב מטעם התובע

על פי הוראת כב' בית המשפט, מתכבד בזה התובע להגיש סיכומיו.

מבוא

1. התובע הינו הבעלים של קרקע בעתלית הידועה כחלקה 19 בגוש 10541 (להלן: **"המקרקעין"**)
 2. הנתבעת הינה המועצה האזורית חוף הכרמל.
 3. התובע היה ועודנו הבעלים של קרקע בעתלית הידועה כחלקה 19 בגוש 10541 (להלן: **"החלקה"**).
 4. החלקה מצויה בסמיכות לתוואי מסילת הברזל במרכז עתלית.
- החלקה פונה לקרן הרחובות הרדוף ואורן. רח' אורן חוצה את תוואי מסילת הברזל ומקשר בין החלק המערבי של עתלית משכ' הפרחים ומפעלי המלח לחלק המערבי של הישוב.

עת"מ 22736-12-09

5. ביום 20.12.09 הגיש התובע עתירה מנהלית – עת"מ 22736-12-09.
- העתק העתירה על נספחיה צורף לתצהיר התובע וסומן 1.
6. לעת"מ 22736-12-09 קדמה עתירה נוספת אותה הגיש התובע ע (3304/06) שנדונה בפני כב' השופט ברלינר ופרטיה מצויים בנספח 1.
7. בעתירה נספח 1 דן, עתר התובע לקבלת סעדים של סגירת מפגש רכבת כביש (מפגש 11) וכן להשבת החלקה לשימושו הפרטי והמלא.
- בעת הגשת העתירה נספח 1 לא ידע התובע כי הנתבעת הטמינה תחת החלקה תשתיות ציבוריות של ביוב וסניקה, כך שבכל מקרה של צורך לטפל בתשתיות ציבוריות אלה – תבוצע חדירה פיסית לחלקה לרבות חפירה בה בעת שמדובר בקרקע פרטית !
8. ביום 14.7.11 ניתן פסק דין בעתירה נספח 1 (פסק הדין צורף לתצהיר התובע כחלק מנספח 1).



בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7177-05-12 רוטשילד רמות נ' המועצה האזורית חוף הכרמל

בפני כב' השופטת תמר נאות מרי

עמיהוד רוטשילד רמות, ת.ז. 028577815

התובע

נגד

המועצה האזורית חוף הכרמל

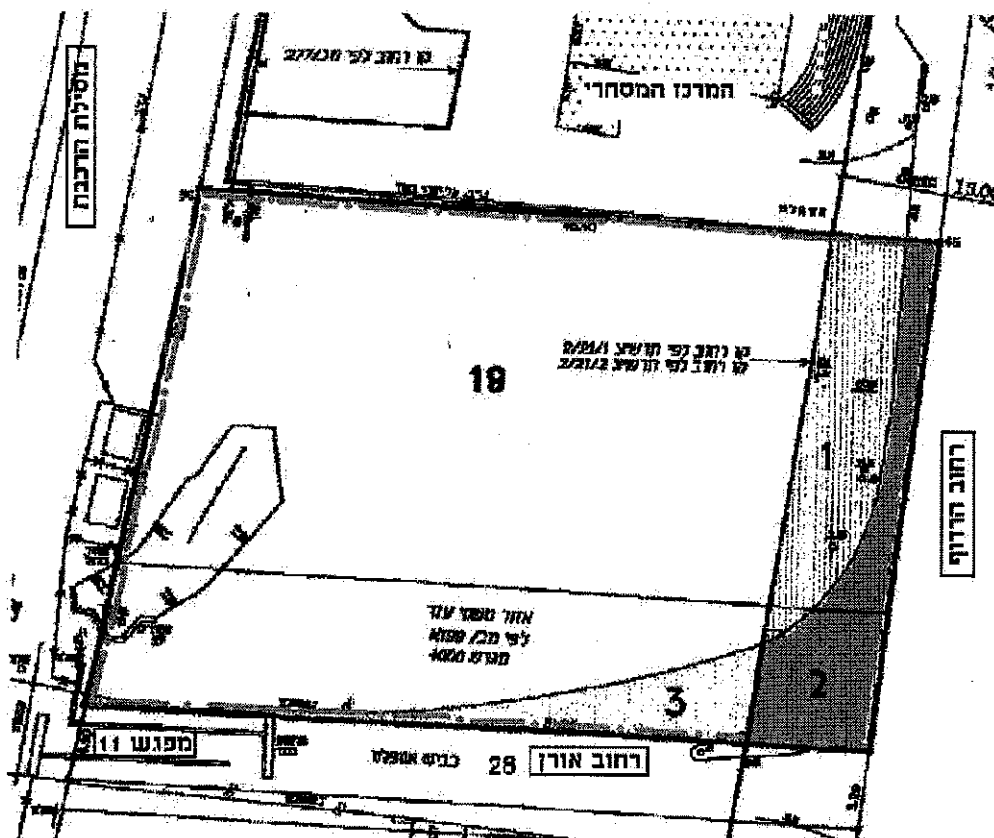
הנתבעת

פסק דין

לפניי תביעה לסילוק יד ולתשלום דמי שימוש ראויים.

זהות הצדדים ורקע עובדתי מוסכם –

1. התובע, מר עמיהוד רוטשילד-רמות (להלן: "התובע") הוא בעליו מגרש בגודל של כ-1600 מ"ר (חלקה 19 בגוש 10541, להלן: "המגרש"), בתחום היישוב עתלית (להלן: "עתלית"), אשר בתחום שיפוט של המועצה האזורית חוף הכרמל (להלן: "המועצה"). על מנת להקל על הקורא, להלן קטע ממפת מדידה לגבי המגרש, לצורך סימון בהבנת התיאור המילולי שיובא בהמשך:





בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

בפני הרכב כב' השופטים:

י. גריל, שופט בכיר (אב"ד)

ב. טאובר, שופטת

ת. שרון-נתנאל, שופטת

המערער:

פיני חן

ע"י ב"כ עו"ד י. סתיו

נגד

המשיב:

רועי פלר

ע"י ב"כ עו"ד ח. גלזר

פסק דין

- 1
- 2 1. לפנינו ערעור על פסק הדין שניתן ביום 1.6.14, בבימ"ש השלום בחיפה (כבוד השופטת מעין
- 3 צור), בתיק 29538-12-11 (להלן: "פס"ד קמא"), לפיו דחה בימ"ש קמא את תביעתו של
- 4 המערער.
- 5
- 6 2. המערער נדון, בהליך פלילי - בת"פ 2547/03 בבימ"ש השלום בראשון לציון, לעונש של
- 7 מאסר בן 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות וכן לקנס בסך 60,000 ₪ (להלן: "גזר הדין").
- 8
- 9 המערער החל לרצות את עבודות השירות (בתחנת המשטרה בזבולון) ובמקביל, הגיש
- 10 באמצעות המשיב, ערעור על גזר הדין, לביהמ"ש המחוזי בתל-אביב-יפו - ע"פ 71087/04
- 11 (להלן: "הערעור"), בו עתר המערער להמרת עונש המאסר במאסר על תנאי ולהפחתת הקנס
- 12 וכן ביקש לרצות את המאסר שהושת עליו חלק הקנס, בעבודות שירות ולבקשה אחרונה זו,
- 13 המדינה לא התנגדה.
- 14
- 15 עם הגשת הערעור עוכב, על פי בקשת המערער, ביצוע עבודות השירות עד להכרעה בערעור,
- 16 כך שהמערער הספיק לבצע עבודות שירות במשך 14 ימים בלבד.
- 17
- 18 3. המערער לא התייצב לדיונים שהתקיימו בערעור ובסופו של דבר ביטל ביהמ"ש המחוזי את
- 19 עבודות השירות וקבע, כי על המערער לרצות את יתרת עונש המאסר (היינו - 6 חודשים
- 20 פחות 14 ימים), מאחורי סורג ובריח. המערער פנה לביהמ"ש העליון בבקשת רשות ערעור
- 21 על פסה"ד בערעור (רע"פ 9573/05), אולם בקשתו נדחתה. התוצאה הייתה, שלאחר
- 22 "ניכויים" מתקופת המאסר, כמקובל בשירות בתי הסוהר, שהה המערער, מאחורי סורג
- 23 ובריח, במשך 93 ימים.
- 24



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

4. לטענת המערער, המשיב התרשל בייצוגו והפר חובותיו כלפיו והוא זה שאחראי, במחדליו, לתוצאה הנ"ל ולכן עליו לשלם לידיו פיצוי הולם. בימ"ש קמא דחה את תביעתו ועל כך מלין המערער בפנינו.
- בטרם נבחר מדוע נדחתה התביעה ומחן טענות הצדדים בפנינו, נביא, להלן, את פירוט המחלבים, אשר הביאו לתוצאה הנ"ל.
5. הערער נקבע לדיון בביהמ"ש המחוזי בתל-אביב-יפו ולהלן: **"ביהמ"ש המחוזי", ליום 23.12.04 (להלן: "הדיון הראשון").** ביום זה הופיע המשיב לדיון ואמר: **"המערער אותו אני מייצג לא נמצא ואני לא יודע למה. ניסיתי לתפוס אותו לא היום בבוקר אלא תקופה ממושכת לפני ולא הצלחתי".**
- המשיב הוסיף ואמר, שהטלפון של המערער מנותק ושהוא ניסה להודיע לו באמצעות גרושתו **"וגם זה לא צלח"** וביקש לדון בערעור בהעדר המערער.
- ב"כ המדינה התנגד לכך וביקש **למחוק** את הערעור, אולם ביהמ"ש המחוזי **דחה** את הערעור, בהעדר הופעה, תוך שהוא קובע כי גם לגופו של עניין אין הוא מוצא ממש בערעור.
- נוכח הזמן שחלף מאז ביצע המערער את אותם 14 ימי עבודות שירות, הומין ביהמ"ש המחוזי חו"ד מעודכנת מהממונה על עבודות השירות.
6. ביום 8.2.05 הגיש המשיב לביהמ"ש המחוזי, בקשה לשחררו מייצוג המערער.
- בהחלטה שניתנה בבקשה, ביום 10.2.05, קבע ביהמ"ש המחוזי כי: **"עו"ד פלר יתייצב ביום הדיון ואז יוחלט בגורל הבקשה. בינתיים יעשה עו"ד מאמצים נוספים לאיתור מרשו".**
7. לדיון שהתקיים בביהמ"ש המחוזי ביום 6.3.2005 (להלן: **"הדיון השני"**), התייצב עו"ד שחף, ממשרדו של המשיב ואמר, כי אין להם קשר עם המשיב מזה מספר חודשים, כי עוד בטרם הדיון הקודם הם ניסו להשיג טלפונית גם את המערער וגם את גרושתו, אך אין מענה טלפוני וכי המערער לא יצר עמם קשר מיוזמתו. עו"ד שחף אישר שהם לא פנו למשרד הפנים ולא ערכו חיפוש אקטיבי אחר המערער.
- אחר כל זאת שחרר ביהמ"ש המחוזי את המשיב מייצוגו של המערער ומאחר שלא הייתה בפניו חו"ד עדכנית מטעם הממונה על עבודות השירות, קבע ביהמ"ש המחוזי, בהחלטה שניתנה מיד לאחר מכן, בפרוטוקול הדיון, כי מאחר שהמערער מונע בהתנהגותו קבלת חו"ד עדכנית מהממונה, הוא ירצה את המאסר שהוטל עליו, **בפועל, מאחורי סורג וברזל.**



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלד

8. בדיעבד התברר, כי מזכירות ביהמ"ש המחוזי לא שלחה אל הממונה את החלטת ביהמ"ש המחוזי מיום 23.12.14. כך עולה ממכתב הממונה, מיום 26.9.2005, אל עו"ד בלומנפלד (שקיבל על עצמו את ייצוג המערער, בבקשת רשות הערעור בבית המשפט העליון). במכתב זה מטעם הממונה הובהר, כי ביום 30.6.2004 התקבלה אצל הממונה החלטת ביהמ"ש המחוזי בדבר עיכוב ביצוע העבודות ומאז לא התקבלה אצלו כל החלטה, כך שהתיק רשום אצל הממונה בסטטוס של עיכוב.
- 7
- 8 כאמור - הבר"ע שהגיש המערער לביהמ"ש העליון (רע"פ 9573/05) הפעם - באמצעות עו"ד בלומנפלד - נדחתה, תוך שביהמ"ש העליון קבע, כי המערער ידע היטב, כי שמיעת ערעורו ועיכוב העונש שנגזר עליו בבימ"ש השלום, "לא יידחו לנצח ועל כן היה עליו להיות בקשר עם בא כוחו, כדי שזה יוכל להביא לידיעתו את מועד הדיון, כאשר תתקבל הודעה על כך מבית המשפט".
- 13
9. בתביעתו, שהוגשה לבימ"ש השלום בחיפה ביום 15.12.11 (בת"א 29538-12-11), טען המערער, כי המשיב התרשל והפר כלפיו את חובות הזהירות והנאמנות, בכך שלא הודיע לו על מועדם של הדיונים שנקבעו בביהמ"ש המחוזי ואף לא על כך שעליו להתייצב שוב במשרדי הממונה על עבודות השירות. לדבריו, ניתן היה להשיגו הן באמצעות הטלפון הסלולרי שלו, אשר מספרו לא השתנה והן בכתובתו. כן טען, שלאחר שהחליף כתובת הוא עדכן את כתובתו במשרד הפנים. לדבריו, עד ליום 1.1.2005, הוא התגורר ברח' חטיבת כרמלי 39, חיפה והחל מיום זה הוא התגורר בדרך יד לבנים 147, חיפה, שם הוא מתגורר מאז.
- 22
- 23 המערער הגיש תדפיס ממאגר המידע "שע"מ", שהוא מאגר מידע של מס הכנסה, המתעדכן בפרטים ובכתובות ממאגר המידע של משרד הפנים ולפיו כתובתו הנוכחית היא בדרך יד לבנים 147, חיפה, וכתובתו הקודמת היא, רח' חטיבת כרמלי 39, חיפה. לדבריו, לא היה כל קושי להשיגו, הן בטלפון והן בכתובתו, אליה קיבל הודעות מלשכת ההוצאה לפועל וגם ממס הכנסה (אשר צורפו לתצהירו שחוגש לבימ"ש קמא). עוד טען, כי הטלפון שלו לא היה מנותק וכי לטלפון זה קיבל את ההודעה לפיה נגזר עליו עונש מאסר, בביהמ"ש המחוזי.
- 29
10. המערער טען, כי יש לפצותו בגין 107 ימים - 93 הימים בהם ישב במאסר לאחר החלטת ביהמ"ש המחוזי ועוד 14 ימים בהם שחה במעצר, לאחר שנעצר כחשוד בעבירה. לטענתו - הפיצוי ההולם המגיע לו, בגין כל יום בו היה כלוא "כליאת שווא", הוא 15,000 ₪.
- 33
- 34
- 35
- 36



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 14-07-21130 חן נ' פלד

פסק דינו של בימ"ש קמא:

- 1
- 2
- 3 11. בימ"ש קמא קיבל את גרסת המשיב, לפיה הוא ניסה להשיג את המערער טלפונית והדבר
- 4 לא צלח, אך קבע, בהסתמך על גרסת המשיב עצמו, כי מעבר לכך הוא לא ביצע כל פעולה
- 5 שהיא לשם איתור המערער: הוא לא שלח מכתב לכתובתו של המערער, שהייתה ברשותו
- 6 ואף לא ניסה לאתר את כתובת המערער במשרד הפנים ולשלוח אליו מכתב.
- 7
- 8 בימ"ש קמא סבר, כי לא היה די בניסיון להשיג את המערער טלפונית וכי בשים לב לכך
- 9 שמדובר בערעור פלילי, בו התייצבות המערער לדיון היא הכרחית, חייב היה המשיב לפעול
- 10 בדרכים נוספות לאיתור המערער, כאשר נוכח שהוא אינו מצליח להשיגו טלפונית ולכל
- 11 הפחות היה עליו לשלוח מכתבים לכתובת המערער, שהייתה ידועה לו ולכתובתו המעודכנת
- 12 במשרד הפנים. עוד קבע בימ"ש קמא, כי דברים אלה נכונים, ביתר שאת, בהתייחס לשלב
- 13 השני של הדיון בביהמ"ש המחוזי, לאחר שביהמ"ש המחוזי הורה על קבלת חוות דעת
- 14 עדכנית של הממונה על עבודות השירות ובמיוחד לאחר החלטת ביהמ"ש המחוזי מיום
- 15 10.2.05, לפיה על הנתבע לעשות מאמצים נוספים לאתר את התובע וכי "משלא פעל כך
- 16 הנתבע, והסתפק לאורך חודשים בניסיונות התקשרות טלפוניים שלא צלחו, הפר הנתבע
- 17 תובתו כלפי התובע". (ההדגשה אינה במקור).
- 18
- 19 12. חרף הקביעה הנ"ל, לפיה המשיב הפר את חובתו כלפי המערער, סבר בימ"ש קמא, כי לא
- 20 ניתן לקבל את התביעה. זאת – לאחר שבימ"ש קמא סבר, כי לא הוכח קשר סיבתי בין
- 21 הפרת החובה מצד המשיב ובין התוצאה - שליחתו של המערער לכלא, במקום ביצוע
- 22 המאסר בעבודות שירות.
- 23
- 24 לדעת בימ"ש קמא, כדי לבסס קשר סיבתי כאמור, היה על המערער להוכיח שניים אלה:
- 25 ראשית, כי אילו שלח אליו המשיב מכתבים, היו הם מגיעים לדיון. שנית, כי אילו התייצב
- 26 המערער לדיון בביהמ"ש המחוזי, היה הממונה על עבודות שירות ממליץ על ריצוי יתרת
- 27 המאסר בעבודות שירות וביהמ"ש המחוזי היה מאמץ החלטה זו.
- 28
- 29 13. בימ"ש קמא סבר כי עלה בידי המערער להוכיח את החלק הראשון, היינו - כי אילו שלח
- 30 אליו המשיב מכתבים הם היו מגיעים אליו, אך כשל בהוכחת החלק השני, היינו - כי אילו
- 31 היה מתייצב לדיון היה הממונה ממליץ על ריצוי עונשו בעבודות שירות. בימ"ש קמא סבר
- 32 שהמערער לא הוכיח זאת, מאחר שהוא "לא הגיש את חוות דעת הממונה שהוגשה לבית
- 33 משפט השלום, ולא הביא נתונים התומכים בטענתו כי אילו נתן הממונה חוות דעת עדכנית
- 34 כפי שהורה בית המשפט המחוזי, הייתה בה המלצה על ריצוי העונש בעבודות שירות".
- 35
- 36 לפיכך, דחה בימ"ש קמא את התביעה וחייב את המערער בהוצאות המשיב.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלד

טיעוני המערער בערעורו:

14. בהודעת הערעור חזר המערער על הטענות שטען בבימ"ש קמא והוסיף וטען, כי על פי קביעותיו של בימ"ש קמא, לפיהן המשיב חפר את חובתו כלפיו ועל פי שיעור האשם התורם, כפי שנקבע על ידי בימ"ש קמא, היה על בימ"ש קמא לקבל את תביעתו.

לטענתו, נימוקו של בימ"ש קמא לדחיית התביעה, שגוי הוא, שכן המדינה לא הגישה ערעור על פס"ד קמא ואין חולק שהמערער החל לרצות עבודות שירות, כך שלכל היותר, דחיית הערעור צריכה הייתה להביא לכך שהוא ישלים את ריצוי עבודות השירות.

15. בהודעת הערעור טען המערער, שאין לחטיל עליו כל אשם תורם ובדיון בפנינו טען, כי לכל היותר יש לחטיל עליו אשם תורם בשיעור של 20% עד 25%.

לענין גובה הפיצוי המגיע טען המערער, כי יש לפסוק לו, בגין כל יום של "כליאת שווא", פיצוי בסך של 15,000 ₪, כפי שנקבע במקרה אחר, אלזו הפנה.

טיעוני המשיב בתשובה לערעור:

16. בעיקרי הטיעון מטעמו טען המשיב, כי אין מדובר בכליאת שווא, אלא בעונש שנגזר כדין על ידי בית משפט מוסמך ואשר נבחן גם בערכאת הערעור, במסגרת הבר"ע שהגיש המערער.

כן טען, כי האשם אינו רובץ לפתחו של המשיב, אלא לפתחה של המזכירות הפלילית של ביהמ"ש המחוזי בתל-אביב-יפו, אשר לא שלחה לממונה על עבודות השירות את החלטת ביהמ"ש המחוזי, אשר הורתה לממונה להמציא חו"ד מעודכנת.

עוד טען, כי בימ"ש קמא קיבל את דבריו של המשיב, הנתמכים בתיק ביהמ"ש המחוזי, לפיהם שלח ביהמ"ש המחוזי למערער הזמנה לדיון, אשר חזרה.

לדבריו, צדק בימ"ש קמא בקביעתו, לפיה לא קיים קשר סיבתי בין "מחדליו" של המשיב לחפש את המערער ובין התוצאה עליה קובל המערער והוא מפנה בעניין זה גם אל החלטת ביהמ"ש העליון בבר"ע ואל הדברים שנאמרו שם.

17. בפנינו חזר ב"כ המשיב על אשר נטען בעיקרי הטיעון והדגיש, שוב, כי המדינה היא זו שאחראית לתוצאה, בשל מחדלה של מזכירות ביהמ"ש המחוזי לשלוח אל הממונה את החלטת ביהמ"ש המחוזי, המורה לו להמציא חוות דעת עדכנית.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

1 נטען עוד, כי פקודת המאסר שהוצאה על ידי ביהמ"ש המחוזי בוצעה על ידי המשטרה לאחר
2 חצי שנה וכי אם המשטרה, על כל אמצעיה לא הצליחה לאתר את המערער, מה לנו כי
3 נדרוש זאת מהמשיב.

4
5 כן נטען, שהמערער לא יצר קשר עם המשיב מאחר שהיה חייב לו שכר טרחה וכי הוא
6 התחמק מנשיו.

7

8

9

דיון והכרעה:

10 18. נפתח בכך שנאמר, כי נימוקו של בימ"ש קמא לדחיית התביעה, לפיו לא הוכח קשר סיבתי
11 בין מחדלו של המשיב לשלוח למערער הודעות בכתב (לכל הפחות לאחר הדיון הראשון וכן
12 לאחר החלטת ביהמ"ש המחוזי אשר הורתה לו לעשות מאמצים נוספים להודיע למערער)
13 ובין התוצאה, אינו יכול לעמוד.

14

15 הנתונים שהיו בפני בימ"ש קמא מצביעים, ברמה של מאזן ההסתברויות ואף הרבה מעבר
16 לכך, כי אילו היה הממונה ממציא חו"ד עדכנית, הוא היה מוצא את המערער מתאים
17 לביצוע יתרת המאסר בדרך של עבודות שירות.

18

19 נציין, כי הצורך לקבל חו"ד עדכנית מהממונה נבע רק משום הזמן שעבר מאז עוכב ביצוע
20 עבודות השירות עד להכרעה בערעור. בנסיבות המקרה, בהן המלצת הממונה לבימ"ש
21 השלום (בתיק הפלילי) הייתה, כי המערער מתאים לביצוע עבודות השירות והמערער אף
22 החל לבצע, הסיכוי שהממונה יחזור ויאשר התאמתו של המערער לביצוע עבודות שירות
23 וייקבע מקום ומועד חדשים לביצוע יתרת העבודות היה כמעט וודאי. בהקשר לכך נחזור
24 ונדגיש, כי הסיבה היחידה להפסקת עבודות השירות, הייתה צו לעיכוב ביצוע שניתן עם
25 הגשת הערעור ולא הובאה בפני בימ"ש קמא (ואף לא בפנינו), כל עובדה המצביעה על מניעה
26 לחידוש ביצוע עבודות השירות.

27

28 19. בימ"ש קמא מצא כי המשיב הפר את חובתו כלפי המערער ואף אנו סבורים, כפי שסבר
29 בימ"ש קמא, כי בהסתפקו בניסיונות טלפוניים להשיג את המערער, לא מילא המשיב את
30 חובותיו כלפי המערער.

31

32 הדיון הראשון בערעור נקבע בפני ביהמ"ש המחוזי ליום 23.12.04. ביום 10.2.05, הורה
33 ביהמ"ש המחוזי למשיב לעשות מאמצים נוספים לאיתור המערער והדיון השני בפני
34 ביהמ"ש המחוזי התקיים ביום 6.3.2005.

35



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

- 1 היה, אפוא למשיב די והותר זמן על מנת לשלוח אל המערער מכתבים וככל שהיו חוזרים,
2 היה לו די והותר זמן על מנת לפנות אל משרד הפנים בשאלתה לגבי כתובתו העדכנית של
3 המערער. גם אם נאמר, שלפני הדיון הראשון לא היה על המשיב לבצע פעולות אלה ודי היה
4 בניסיונותיו להשיג את המערער טלפונית (ובעניין זה קיבל בימ"ש קמא את גרסת המשיב
5 לפיה הוא אכן ניסה להשיג את המערער טלפונית), בוודאי שהיה עליו להוסיף על כך
6 מאמצים, לאחר הדיון הראשון, במסגרתו נדחה הערעור והוזמנה חו"ד עדכנית מהממונה
7 על עבודות השירות.
8
9 בשלב זה בוודאי הבין המשיב, כי אם המערער לא יתייצב בפני הממונה, לא ניתן יהיה לחדש
10 את ביצוע עבודות השירות וצפוי שביהמ"ש המחוזי יורה על ריצוי יתרת המאסר מאחורי
11 סורג ובריה. מקל וחומר - לאחר החלטת ביהמ"ש המחוזי, מיום 10.2.05, בה הורה לו
12 ביהמ"ש המחוזי, במפורש, לעשות "מאמצים נוספים" לאיתור המערער, היה על המשיב
13 לשלוח למערער מכתב ואם היה חוזר - לפנות לבירור כתובתו העדכנית של המערער במשרד
14 הפנים (ואולי אף לדבר, שוב, עם גרושתו של המערער ולנסות לקבל ממנה את כתובתו, או
15 דרך ליצור עימו קשר).
16
17 קביעתו של בימ"ש קמא לפיה הוכיח המערער כי לו היה המשיב שולח אליו מכתבים הם היו
18 מוגיעים אליו, מבוססת כדבעי על חומר הראיות שהיה בפני בימ"ש קמא והיא מקובלת
19 עלינו.
20
21 אמנם נטען, כי הודעה על הדיון הראשון שנשלחה מביהמ"ש המחוזי אל המערער לא הגיעה
22 אליו, אולם הוכח כי מסירות אחרות, שנשלחו אל המשיב מלשכת ההוצאה לפועל, בוצעו
23 ונמסרו למערער, בפועל, בתקופה הרלבנטית.
24
25 לתיק קמא הוגשו מסמכים מתיקי הוצ"פ שונים שהתנהלו נגד המערער, על פיהם בוצעו
26 למערער מסירות מלאות, על ידי לשכת ההוצאה לפועל, כדלקמן:
27
28 על פי מסמכים שצורפו לתיק המוצגים בערעור, בוצעו למערער שתי מסירות מלאות
29 בתאריכים 24.12.04 ו- 27.3.05 ועל פי מסמכים שצורפו לבקשה לפטור מאגרה, שהוגשה
30 לבימ"ש קמא, בוצעו למערער מסירות מלאות גם בתאריכים 27.4.2003 ; 27.2.2005 ;
31 13.11.2005.
32
33 חלק מהמסירות הנ"ל בוצעו לפני יום 23.12.04 (מועד הדיון הראשון בביהמ"ש המחוזי)
34 חלקן בין תאריך זה ובין יום 6.3.05 (מועד הדיון השני בביהמ"ש המחוזי) וחלקן לאחר
35 הדיון השני וכולן הגיעו אל המערער.
36



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

- 1 בנסיבות אלה, סביר מאד להניח, שלו היה המשיב שולח מכתבים אל המערער הם היו
2 מגיעים אליו. נציין עוד, כי הוכח שהמשיב שינה את כתובתו במשרד הפנים ביום 1.1.05 -
3 עוד לפני הדיון השני, כך שבכל מקרה, לא היה כל קושי לברר את כתובתו העדכנית.
4
5 ב"כ המשיב מבקש, כי נסיק מכך שפקודת המאסר שהוצאה על ידי ביהמ"ש המחוזי בוצעה
6 על ידי המשטרה לאחר חצי שנה, שלא ניתן היה לאתר את המערער. לא נוכל לעשות כן ללא
7 שהובאו נתונים וראיות לגבי הסיבה לפער הזמנים. מעצם עבור הזמן, בלבד, לא ניתן להסיק
8 שבתקופת הביניים חיפשה המשטרה את המערער ולא מצאה אותו. אין זו האפשרות
9 היחידה ואילו רצה המערער לטעון כי לא עלה בידו המשטרה למצוא את המערער, למרות
10 שחיפשה אחריו, היה עליו להביא ראיות לכך בבימ"ש קמא.
11
12 21. בימ"ש קמא לא הכריע בשאלה אם המערער נותר חייב שכר טרחה למשיב ואף לא ראה
13 צורך להכריע בשאלה זו בקבעו, כי גם בחנחה שכך הוא, אין הדבר מאיין את חובת הזהירות
14 של עורך דין כלפי לקוחו. מאמצים אנו קביעה זו.
15
16 בע"א 6645/00, 6783 - שלמה ערד, עוד נ' ז'אק אבן ואח', פד נ(5), 365 (21/07/2002), ציין
17 ביהמ"ש העליון את מקורותיה החוקיים של חובת הנאמנות המוטלת על עו"ד כלפי לקוחו
18 ומנה, בכללם, את סעיף 2 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) תשמ"ו-1986, הקובע
19 את חובתו של עו"ד לייצג את לקוחו בנאמנות, במסירות, ללא מורא, תוך שמירה על
20 הגיונות, על כבוד המקצוע ועל יחס כבוד לבית המשפט ואת סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין
21 תשכ"א 1961, העוסק באותה חובה ואת חוק השליחות.
22
23 חובת עו"ד כלפי לקוחותיו, מושתתת על יחסי האמון המיוחדים, המאפיינים את הקשר
24 בין עורך דין ללקוחו ובעניין זה נפנה לדברים שנאמרו בעל"פ 9/55 עו"ד פלוגי נ' יו"ר וחברי
25 המועצה המשפטית, פ"ד י 1720, 1730 (1956), כדלקמן:
26
27 "היחס שבין עורך דין ללקוחו מיוסד על אמון בלי מצרים. הלקוח הוא
28 לרוב הדייט בענייני המקצוע, והוא סומך על עורך הדין כי יילחם לו
29 באמתה וכי יגן על זכויותיו במיטב כשרונו ויכולתו".
30
31 סטנדרט הזהירות הנדרש מעו"ד כלפי לקוחו, גבוה מזה הנדרש מכל בעל מקצוע כלפי
32 לקוחו. "על עורך הדין מוטלת החובה לפעול כלפי לקוחו ככל בעל מקצוע מיומן נאמן
33 וזהיר. אולם מעורר דין, מעצם הגדרת תפקידו, דורש המחוקק סטנדרט התנהגות גבוה
34 יותר בכל אחד מהיבטים אלה" ראו: ע"א 4612/95 - איתמר מתתיהו ואח' נ' שטיל
35 יהודית ו-4 אח', פד נ(4), 769 (27/10/1997). חובת הזהירות המוטלת על עו"ד נגזרת
36 ממקצועיותו, מידעו ומהבנתו את הסיכונים הנשקפים ללקוח בהליך הספציפי הנדון.
8 מתוך 12



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

- 1 לפיכך, גם אם הלקוח מתרשל, או אינו נוהג כפי שהיה עליו לנהוג, לא יהא בכך כדי לפטור
2 את עוה"ד ממילוי חובתו, אלא במקרים חריגים וקיצוניים, שהמקרה שבפנינו אינו נמנה
3 עליהם.
- 4
- 5 22. כאמור, על פי כלל 2 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986, על עוה"ד
6 לייצג את לקוחו "בנאמנות" וכן "במסירות". בעל"ע 7/73 - עורך-דין פלוני נ' הוועד
7 המחוזי של לשכת עורכי הדין, פד כח(1), 679 (25/02/1974), הובהר, כי "אמונה" פירושה
8 אמת ויושר, ר' מסירות' פירושה חריצות ושקידה, דבקות ואדיקות, כשהאינטרס של
9 הלקוח עומד בראש מעייניו ודאגותיו של עורך-הדין.
- 10
- 11 ככל שהסיכון הצפוי כתוצאה מהפרת חובותיו של עורך הדין כלפי הלקוח גדול יותר, כך יש
12 לדקדק יותר עם עוה"ד ולצפות ממנו לפעול ביתר שקדנות לטובת הלקוח. ראו דברים
13 שנאמרו בנוגע ליחס שבין הסיכון הצפוי ללקוח לבין ההתנהלות הנדרשת מעורך הדין, בע"א
14 7633/12 - קבוצת גיאאות בעמ' נ' גולדפרב לוי, (מיום 16/09/2014):
- 15
- 16 "מידת חובת האזהרה הנובעת מחובת הזהירות תלויה גם בתוחלת הסיכון
17 הנלקח. עורכי דין מייעצים ללקוחותיהם בהקשרים שונים ובאשר
18 לעסקאות שונות. הקשרים ועסקאות אלה מטבעם כרוכים במידה מסוימת
19 של סיכון. מטבע הדברים קיימים סוגים שונים של סיכונים, אולם דומה כי
20 הסיכונים שמצופה מעורך הדין להזהיר לגביהם [...] הם אותם סיכונים
21 "משפטיים", או בניגוד אחרות, ההשלכות האפשריות של פעולה מסוימת
22 מבחינת הדין".
- 23
- 24 וכן:
- 25
- 26 "דומה כי ככל שהסיכון גדול יותר וודאי יותר, כך על עורך הדין לפעול
27 יותר לאזהרת לקוחו. ככל שהסיכון מזערי יותר וודאי פחות, כך ניתן
28 להקל על מידת חובת האזהרה הנדרשת מעורך הדין".
- 29
- 30 הדברים הנ"ל נאמרו בנוגע לייעוץ בעסקאות אך הם יפים, מקל וחומר, כאשר עסקין בדיני
31 נפשות ובחירותו של אדם, כפי המקרה שבפנינו. במקרה דנן, הסיכון בפניו עמד המערער,
32 לאחר שנדחה ערעורו וחוזמנה חו"ד עדכנית מהממונה, במקרה שהוא לא יתייצב בפני
33 הממונה ולא יתייצב לדיון - הוא סיכון של ממש להישלח לכלא, חלף עבודות השירות.
34 סיכון זה היה ידוע למשיב, אך לא היה ידוע למערער. כפי שציין המערער בתביעתו ובערעורו
35 בפנינו, הסיכון המרבי בפניו הוא עמד, לדעתו, עת חגיש את ערעורו (בחדר ערעור מטעם
36 המדינה על קולת העונש), היה דחיית ערעורו וחזרה לביצוע המאסר בדרך של עבודות



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

- 1 שירות. רק העובדה שהמשיב לא עדכן את המערער בדבר מועדי הדיון ובדבר חובתו
2 להתייצב אצל הממונה, היא זו שיצרה סיכון אחר וחמור יותר - הוא הסיכון של התמורה
3 בעונש - שליחתו למאסר בפועל.
4
- 5 מדובר במידע נוסף, אליו נחשף המשיב ואשר לא היה ידוע למערער. תוצאת הדיון הראשון
6 והסיכון הצפוי למערער להישלח לכלא, ככל שהוא לא יתייצב בפני הממונה, היו ידועים
7 למשיב (ולמערער, חייבים היו להיות ידועים לו) ואף היה ידוע לו שאין הם ידועים למערער.
8 לכן חובתו של המשיב להעביר אל המערער מידע זה ולהסביר לו את הסיכון הגלום באי
9 התייצבותו לדיון, היא חובה מוגברת. כך, כאמור, ביתר שאת - לאחר החלטת ביהמ"ש
10 המחוזי מיום 10.2.05 אשר הורתה למשיב לעשות מאמצים נוספים להודיע למערער והיה
11 עליו לנקוט בכל האמצעים על מנת ליידע את המשיב בדבר ההתפתחויות ולהבהיר לו שעליו
12 להתייצב בפני הממונה וכן לדיון השני בביהמ"ש המחוזי.
13
- 14 23. אנו דוחים את טענת המשיב לעניין הרלבנטיות של "אשם" המדינה עקב מחדלה של
15 מזכירות ביהמ"ש המחוזי לשלוח את החלטת ביהמ"ש המחוזי אל הממונה. אין במחדל זה
16 כדי להושיע את המשיב ואין בו כדי להפחית מאחריותו של המשיב כלפי המערער ומחובותיו
17 כלפיו. לו היה המשיב ממלא חובותיו כלפי המערער ולו היה ממלא אחר החלטת ביהמ"ש
18 המחוזי, אשר הורה לו לעשות מאמצים נוספים על מנת להודיע למערער, הייתה נמנעת
19 התוצאה הקשה של שליחת המערער לכלא.
20
- 21 לא נעלמה מאיתנו החלטת ביהמ"ש העליון בבר"ע והדברים שנאמרו שם, אלא שביהמ"ש
22 העליון לא דן (ולא היה צריך לדון) באחריותו של המשיב כלפי המערער, והתייחס רק אל
23 התנהלותו של המערער. אף אנו בדעה שהתנהלותו של המערער הייתה רשלנית ובגין כך אנו
24 מאשרים את קביעת בימ"ש השלום אשר ייחס לו אשם תורם בשיעור של 50%. אלא,
25 שאשמו של המערער, גם אם הביא לדחיית הבר"ע שהגיש, אין בו (כפי שהבהרנו לעיל), כדי
26 לאיין את הפרת חובותיו של המשיב כלפיו, כעורך דינו אשר ייצג אותו בחליף הערער.
27
- 28 24. משלא מצאנו להתערב בקביעת בימ"ש קמא לפיה הפך המשיב את חובתו כלפי המערער
29 ומשמצאנו, כי קיים קשר סיבתי בין הפרת החובה על ידי המשיב ובין שליחתו של המערער
30 אל מאחורי סורג ובריח, מן הדיון הוא, שנקבל את הערער ונחייב את המשיב בפיצוי
31 המערער.
32
- 33 אשם תורם -
34
- 35 25. כאמור, אף אנו סבורים, כפי שסבר בימ"ש קמא, שהמערער תרם, בהתנהלותו, לתוצאה.
36 בימ"ש קמא קבע, שהמערער לא יצר קשר עם המשיב לאחר הגשת הערער. הערער הוגש



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07-14 חן נ' פלר

1 ביום 1.6.04 והדיון השני התקיים ביום 6.3.05. מדובר, אפוא, בתקופה ארוכה ביותר, בת 9
2 חודשים, בה לא טרח המערער לברר עם המשיב מה עלה בגורל הערעור שהוגש על ידו, כל
3 זאת - שעה שהוא יודע שביצוע עבודות השירות עוכב.
4
5 נציין, כי גם בהימנעות המערער מלהודיע למשיב על שינוי כתובתו יש משום רשלנות. אמנם,
6 המשיב לא טרח כלל לשלוח למערער הודעה בכתב, גם לא לכתובתו הקודמת, אשר הייתה
7 רלבנטית עד ליום 1.1.05, היינו - במועד קיומו של הדיון הראשון בביהמ"ש המחוזי, אולם
8 אם היה המערער מודיע למשיב על שינוי כתובתו, מן הסתם היה המשיב מודיע לו על אשר
9 אירע בדיון הראשון.

10
11 בימ"ש קמא סבר, כי יש להטיל על המערער אשם תורם בשיעור 50%. שיעור זה נראה נכון
12 בעינינו ואף בכך איננו מוצאים מקום להתערב.

גובה הפיצוי -

13
14
15
16 26. אמנם, בימ"ש קמא לא דן בגובה הפיצוי, אולם מאחר שאין מדובר בנוק לגבינו הובאו
17 ראיות, אלא בהערכת הפיצוי המגיע, על פי הנסיבות והנתונים שהיו בפני בימ"ש קמא, נמנע
18 מהחזרת התיק אל בימ"ש קמא ונעריך את הפיצוי המגיע, לפי כל אשר לפנינו, ממילא
19 מדובר בפיצוי על עצם ישיבתו של המערער מאחור סורג ובריה - הנתון להערכת בימ"ש
20 ואינו צריך ראיה, ולא על פיצוי בשל נזקים "חיצוניים" (כגון אבדן פרנסה וכיוצ"ב).

21
22 למערער מגיע פיצוי בגין 93 הימים בהם שהה במאסר. אני דוחים את דרישתו לפסיקת
23 פיצוי בגין 14 הימים בהם שהה במעצר, לאחר שנחשד בעבירה, שכן שהייתו במעצר בימים
24 אלה אין לה ולא כלום עם כל אשר אירע לאחר מכן והמשיב אינו אחראי לכך.

25
26 27. לעניין גובה הפיצוי, נקודת המוצא היא תקנה 8 לתקנות סדר הדין הפלילי (נפיקים) בשל
27 מעצר או מאסר, התשמ"ב-1982, הקובעת, כי "סכום הפיצוי המרביתו יועד יום מעצר או
28 מאסר הוא החלק ה-25 של השכר החודשי הממוצע במשק ביום מתן החלטת בית המשפט
29 לעניין הפיצוי, כפי שקבע שר העבודה והרווחה בהודעה לפי סעיף 198א לחוק הביטוח
30 הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968".

31
32 עם זאת, בענייננו, יש להביא בחשבון את העובדה שאין מדובר בכליאת שווא, אלא בכליאה
33 שנעשתה כדין, אלא שיכולה הייתה להימנע לו מילא המשיב את חובותיו כלפי המערער. עוד
34 יש להביא בחשבון את העובדה, שהמערער ריצה את עונש המאסר מאחורי סורג ובריה, חלף
35 העונש של עבודות השירות, כך שלמעשה "נחסך" מהמערער ביצוע עבודות שירות למשך 6
36 חודשים פחות 14 ימים (אותם ביצע עד שביצוע עבודות השירות עוכב, עד להכרעה בערעור).

11 מתוך 12



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22 אפריל 2015

ע"א 21130-07 חן נ' פלר

1
2 כמו כן יש ליתן את הדעת לכך שעל אף שאין ספק שריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח חמור
3 הוא וקשה, משמעותית, מריצוי מאסר בעבודות שירות, הרי תקופת המאסר אותה ריצה
4 המערער, הייתה קצרה יותר - כמחצית מהתקופה בה היה עליו לבצע עבודות שירות.
5
6 בשל כל השיקולים הנ"ל סבורים אנו, כי על הפיצוי שיש לפסוק למערער להיות נמוך,
7 מהפיצוי הנפסק, דרך כלל, בגין כל יום מאסר.
8
9 בתביאנו בחשבון את כל האמור לעיל, לרבות מידת האשם התורם שיש לייחס למערער, אנו
10 פוסקים למערער פיצוי גלובלי בסך 120,000 ₪, נכון להיום.

28. התוצאה:

- 11
12
13
14 א. הערעור מתקבל באופן שאנו מחייבים את המשיב לשלם למערער פיצוי כולל בסך
15 של 120,000 ₪, נכון להיום ומבטלים את חיובו של המערער בהוצאות, שנפסקו
16 בבימ"ש קמא.
17
18 הפיצוי ישולם למערער בתוך 60 ימים מקבלת פסק דין זה אצל ב"כ המשיב, שאם
19 לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.
20
21 ב. המשיב ישלם למערער שכ"ט עו"ד בחליד זה, בסך של 10,000 ₪ (כולל מע"מ)
22 ובתוספת השווי הכספי של אגרת הערעור.
23
24 ג. אנו מודים למזכירות ביהמ"ש להחזיר למערער את העירבון שהפקיד בקופת
25 ביהמ"ש. העירבון יועבר לידי ב"כ המערער, לזכות המערער.
26

המזכירות תמציא את העתקי פסק-הדין לבאי-כוח שני הצדדים.

ניתן היום, ג' אייר תשע"ה, 22 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

תמר שרון נתנאל, שופטת

בטינה טאובר, שופטת

יגאל גריל, שופט בכיר

[אב"ד]